

Udvalgets regi, eller man åbner dørene i PØ-Udvalget, så offentligheden kan overvære via pressen, hvad der foregår i PØ-Udvalget, hvilke spørgsmål der stilles, hvilke svar der kommer fra ministre, og eventuelt inddrager juridiske eksperter til belysning af forskellige forhold, synes vi, at denne sag faktisk er meget velegnet netop til at føre den åbne dørs politik.

Folketinget har ved flere lejligheder diskuteret, hvordan man kan inddrage offentligheden i højere grad i det udvalgsarbejde, der pågår i Folketinget, og det har man bl.a. forsøgt ved, at det første møde i hvert folketingsår holdes for åbne døre. Tillad mig at sige, at det er ret uinteressante debatter, der finder sted, og det kunne vi se allerede første gang, vi prøvede det. Men en sag som denne vil selvfølgelig have offentlighedens interesse, og derfor stiller vi forslaget her og håber naturligvis, at når vi kommer i PØ-Udvalget og stiller det dér, vil der være opbakning også fra andre partier til det.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hr. Thulesen Dahl omtalte den aftale mellem Finansministeriet og Finanstilsynet, der omtales i rapporten. Jeg kan oplyse, at vi havde det indtryk i SF, at der fra borgerlig side var stillet spørgsmål om denne sag, så vi kunne få den belyst før debatten i dag. Vi konstaterer, at sådan et spørgsmål ikke er stillet, og derfor har vi taget skridt til, at det stilles, så vi kan komme til bunds i denne sag og se, om der er noget at påtale.

For nærværende har vi ingen viden, der gør, at vi mener, der er grundlag for påtale, men det kan komme.

Óli Breckmann (KF):

Hr. formand, jeg skal ikke bruge mere tid på at debattere den opfattelse, som de fleste færingar har og også mange danskere, i hvert fald halvdelen af dette Ting, nemlig at Den Danske Bank aldrig ville være kommet godt fra ombytningen af bankaktierne, hvis ikke den havde fået regeringens støtte. Det er et tvistspørgsmål, som undersøgelseskommissionens beretning ordner.

Der var noget af det, statsministeren sagde, som jeg godt kunne tænke mig afslutningsvis at komme med et par kommentarer til. Det er nemlig ganske rigtigt, at de allerfleste færingar har nogle stærke bånd til den almindelige dansker. Det er familiære bånd, det er venskab, det er kendskab fra mange år i samme rige, og der-

for er denne debat ikke et spørgsmål om noget uvenskab eller nogen tvist mellem den færøske og den danske befolkning.

Vi snakker derimod om et berettiget ønske fra den færøske offentlighed og det færøske politiske liv om at få godtgjort de fleste af de penge, som vi blev påtvunget at påtage os som en gæld, der ikke tilhørte os, men Den Danske Bank, og derfor drejer sagen sig ikke om et forhold mellem almindelig hårdt arbejdende færingar og danske skatteborgere, som jo har det fortræffeligt sammen, men om, at regeringen fastholdes på den andel, den havde i den bankhandel, som fandt sted i 1993, og vi regner med, at den danske regering klarer at banke Den Danske Bank på plads for at forblive i jargonon, således at Færøerne kan godskrives den del af gælden, som vi ikke ejer.

Vi ser frem til de kommende forhandlinger mellem landsstyret og regeringen, og vi håber på at få noget positivt ud af de forhandlinger.

Det, som bekymrede mig ved statsministerens sidste indlæg, var, at han betvivlede Lagtingets og færingernes eget ønske om at bevare de fiskebestande, vi lever af. Hvordan kunne statsministeren dog udtrykke nogen som helst tvivl om, at vi på Færøerne har langt større interesse i at bevare vore egne fiskebestande og dermed vort eget livsgrundlag end f.eks. de internationale eller danske skrivebordsfiskere, som lever af at kvotere og fastlægge fiskebestande, som man egentlig ikke har den allermindste anelse om?

Vi har også her i aften berørt, og det var på statsministerens foranledning, spørgsmålet om Lagtingets kompetence til at føre sin egen skat-tepolitik. Det har vi trods alt haft lov til lige siden 1948. Og den skattepolitik og den fiskeripolitik, som Lagtinget har ført de sidste 3-4 år, har medført, at vi har og havde et overskud, et gentaget, et voksende overskud på Lagtingsbudgettet også i fjor, og det må være nok for regeringen.

Vi her derudover et stadigt og et voksende overskud på vores handelsbalance, og det overskud har vi haft lige siden 1990, og det blev gentaget i fjor. Derudover har vi et overskud på vores betalingsbalance på et beløb, der ville svare til 130-140 mia. danske kr., og det er trods alt en præstation, som den danske regering skulle være tilfreds med og ikke betvivle vores gode vilje og evne til at klare den sag af vores forhold i rigsfællesskabet.